

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Problemet er naturligvis, når produktionsmidlet er en simpel computer, som man kan have stående derhjemme, at så er det svært at lave den præcise afgrænsning mellem, hvad der er privat, og hvad der er kommercielt.

Tom Behnke (FRI):

Spørgsmålet om beskyttelse af immaterielle rettigheder trænger sig jo mere og mere på, og der er ingen tvivl om, at med den udvikling, der er inden for IT og for så vidt også inden for musikbranchen, og den måde, man lancerer sine produkter på, er det ret væsentligt, at der bliver taget fat i det her.

Det er ganske vigtigt, at der er en mulighed for at opklare sager om krænkelse af rettigheder og krænkelse af rettighedshaver, og det er ikke mindst vigtigt, at man netop på det her område har en mulighed for meget, meget hurtigt at sikre de beviser, der skal kunne lægges til grund for en efterfølgende retssag, netop fordi beviserne er meget nemme at skaffe af vejen. De kan skaffes af vejen bare ved et enkelt tast på en computer; så kan de være væk igen. Derfor er det vigtigt, at der bliver lavet nogle regler, som tager højde for de her ting. Derfor er justitsministerens forslag meget velkomment og et ganske godt udgangspunkt for at tage en diskussion om: Hvordan gør man det så?

Men når det så er sagt, så synes jeg også, der er en række spørgsmål, som trænger sig på i forhold til forslaget her og den fremgangsmåde, som justitsministeren har valgt for at opnå de her mål. For spørgsmålet er jo: Hvorfor ikke bruge den eksisterende lovgivning? Og der kan være et meget hurtigt og nemt svar på det, nemlig at der er strafammen simpelt hen ikke stor nok til, at man kan foretage de her rettergangsskridt.

Men så kommer det næste spørgsmål lige i rækkefølge herefter: Hvorfor så ikke bare tilrette de nuværende retningslinjer, så det kan lade sig gøre? Det har vi gjort på en række andre punkter, hvor det har vist sig, at politiet ikke har tilstrækkelige efterforskningsmuligheder, fordi strafammen ikke er stor nok. Så er man simpelt hen gået ind og har sagt, at lige præcis på de her specifikke punkter ser vi bort fra dét krav, men alle de andre krav, der er i retsplejeloven, skal i øvrigt følges. Så det kunne man måske have gjort.

Spørgsmålet er også, hvorfor man ikke ønsker at fastholde de nuværende retsgarantier, som retsplejeloven jo lægger op til. Man ændrer på nogle af retsgarantierne. Jeg siger ikke, at der ikke er retsgarantier i det forslag, ministeren lægger frem, men der er sandelig en række af de retsgarantier, vi ellers har i retsplejeloven, som ikke er med i det forslag, som ministeren lægger frem, og det kunne jo også være rart at høre, hvorfor de er fjernet.

Spørgsmålet er egentlig også: Hvorfor skal den, som er blevet krænkede, altså den forurettede, have lov til at være til stede under selve ransagningen? Vi kender jo ikke fra nogen som helst andre sager, at den, der ønsker at føre sagen, kan få lov til at stå på skuldrene af eksperterne, af fogedretten, måske assisteret af politiet, og blande sig i, hvordan myndighederne sikrer beviserne. Det kender vi jo ikke fra anden lovgivning, og det synes jeg også vi savner et klart og tydeligt svar på: Hvorfor skal den mulighed være til stede i det her lovforslag?

Spørgsmålet er også: Hvorfor ønsker man nu at ændre det her fra, at det er de almindelige domstole, der skal træffe afgørelser om ransagninger, til, at det er fogedretten, der skal træffe afgørelsen? Der har været nogle få forsøg på at svare på spørgsmålet, men jeg synes ikke, det er blevet besvaret tilfredsstillende endnu, så det er noget af det, vi vil forsøge at forfølge under udvalgsbehandlingen.

Jeg kunne også tænke mig at spørge, hvorfor det kun skal være rent erhvervs-mæssigt. Vi hørte Socialdemokratiets ordfører, fru Sandy Brinck, sige, at vi ved, at i de private hjem er det, så vidt jeg husker, cirka halvdelen af de private pc'er, der ligger piratkopier i. Hvorfor skal man ikke gøre noget ved det? Hvorfor er det kun erhvervs-mæssigt, man skal gøre noget ved det?

Jeg synes også, at nogle af formuleringerne i paragrafferne efterlader store spørgsmål som: Hvordan skal myndighederne, hvordan skal fogedretten egentlig håndtere denne her lov? Det vil jeg gerne vende tilbage til.

Jeg synes også generelt, at det er problematisk, at der er tale om en særskilt lov. Altså når man som forretningsdrivende føler, at man er blevet krænkede, at ens rettigheder er blevet krænkede, så er det første, man tænker, vel: Der er nogen, der har stjålet mine programmer. Det må være straffeloven. Det må være noget med tyveri.